

Barend Zinkweg

In Contactblad nummer 136 staat een artikel van Pieter Groenenboom over korenmolen "De Hoop". In de P.S. onder dit artikel wordt gemeld, dat de naast deze molen staande boerderij van Jiskoot er ook niet meer is. Ik kan u melden dat de Stee van Jiskoot niet totaal verdwenen is: een klein deel van het hout is verwerkt in de Pendrechtse Molen waar ik molenaar van mag zijn.

In het Rotterdamsch Dagblad van 17 februari 1996 staat een artikel met als kop: "Sloophout uit boerderij naar Pendrechtse molen". Het artikel meldt, dat sloper A. de Koning uit Strijen de boerderij sloopte in opdracht van de eigenaar van het nieuwbouwcomplex, bouwbedrijf Dubbeldam. Datzelfde bouwbedrijf kreeg (toevallig?) gelijktijdig de opdracht om een reconstructie te maken van de oude molenaarswoning in de in 1993 verplaatste Pendrechtse Molen.

Tot in 1905 is de Pendrechtse Molen bewoond geweest door de molenaar met zijn gezin. Op dat moment woonde molenaar Leen van der Weijde met vrouw en vier kinderen in de molen. Dat was weliswaar krap maar het wonen in de molen kostte hen niets en dat was gezien het erg lage molenaarssalaris mooi meegenomen.

Leendert van der Weijde was geboren op 7 maart 1862 in Krimpen aan de Lek. Per 1 mei 1890 was hij benoemd als molenaar van de polder Nieuw-Pendrecht. Dat betekende dat hij werk had, dus een inkomen en dat hij woonruimte had. Het hebben van een inkomen en een woning betekende dat hij kon trouwen met Dirksje Cornelia van Driel, geboren op 9 maart 1864 in Charlois. In december 1890 werd hun eerste kind in de molen geboren, maar dat overleed al na een paar dagen. Datzelfde jaar was ook de vader en de moeder van Leen overleden. Een jaar later kregen ze een zoon en later nog drie dochters.

In 1901 was de Woningwet aangenomen waarin minimeisen waren opgenomen waaraan woningen dienden te voldoen. Als gevolg daarvan kwam in 1904 de Gezondheidscommissie Barendrecht de molen inspecteren met als resultaat, dat de woning in de molen onbewoonbaar werd verklaard. Het gezin Van der Weijde verhuisde naar een woning aan de Schulpweg 816, nu de Charloisse Lagedijk. Leen bleef molenaar tot 1 januari 1938. Hij overleed op 15 januari 1942 en ligt begraven op de Charloisse Begraafplaats in de polder Oud-Pendrecht aan de Charloisse Lagedijk.

In 1924 werd in de voormalige woonruimte een dieselmotor geplaatst om toch water uit te kunnen malen als de molen dat op windkracht niet kon doen. De molen is tot eind 1957 in bedrijf gebleven en daarna verkocht aan tandarts Jungerius uit Charlois. Die knapte de molen uitwendig op en kreeg toestemming van de provincie Zuid-Holland om de molen leeg te slopen om er een weekendhuisje van te maken. In 1977/78 heeft de gemeente Rotterdam als eigenaar van de molen er weer een werkende molen van gemaakt, maar de molen bleef verder leeg. In 1993 werd de molen naar Barendrechts grondgebied verplaatst: naar het Zuidelijk Randpark nabij de Vrijenburgweg. Het jaar daarop werd de molen grondig gerestaureerd en ondergetekende werd aangesteld als molenaar om de molen drie dagen in de week te bemalen en open te stellen voor bezoek. Vooral in de winterperiode was er een groot gemis aan een ruimte die te verwarmen was. Bovendien was er nogal wat voor te zeggen om de oorspronkelijke molenaarwoning opnieuw aan te brengen. In eerder genoemd rapport van de Gezondheidscommissie is een duidelijke omschrijving opgenomen van de indeling van de woning. Zo is het hout uit de Stee van Jiskoot in de molen terechtgekomen. Op de begane grond van de molen is een woonkamer/keuken met een grote en een kleine bedstee plus een slaatzolder met bedsteden voor de kinderen gebouwd. Het oude hout en vooral de toegangsdeuren en de deuren van de bedsteden maken het interieur van de molen helemaal af.

Vervolgens was de vraag in welke kleuren dit alles geverfd moest worden. Van het oorspronkelijke interieur was immers niets bewaard gebleven en er was niemand meer die kon vertellen hoe het er had uit gezien. Uit archiefonderzoek was mij bekend, dat er "gemeen blauw, best paars en parelkleur" gebruikt was. Maar dan ben je nog niet veel wijzer, want die laten zich niet vertalen naar een kleurnummer. Ik dacht slim te zijn door dit probleem voor te leggen aan het Openlucht-museum in Arnhem. Die konden mij evenwel

ook niet verder helpen, omdat die kleuren in de verschillende landstrekken andere kleuren opleveren. Gelukkig trof ik alle drie de kleuren op één van de Jiskoot-deuren aan en die zijn door te vergelijken met een kleurenwaaiertje wel te vertalen in kleurnummers. De woning in de molen is daarmee als sponsor-bijdrage door de Barendrechtse firma Andeweg geschilderd.

Later is door Rob van Egmond nabij de molen een schapenboetje gebouwd voor de kippen, schapen en geiten die rond de molen lopen. Zelf hebben wij daarna een zogeheten plonsplee boven de sloot gebouwd, want een toilet was vroeger in de molen niet te vinden.

Voor de molen was het een gelukkige omstandigheid, dat er plannen gemaakt werden voor de herbouw van de woning in de Pendrechtse Molen precies toen de Stee van Jiskoot gesloopt werd, maar of iedereen daar blij mee was, betwijfel ik.

De Pendrechtse Molen staat in het Zuidelijk Randpark nabij de Vrijenburgweg, prima te bereiken met sneltram lijn 25, halte Vrijenburgbos. De molen maalt bij voldoende wind en is open voor bezoek op vrijwel alle woensdagen en zaterdag, plus de vrijdag in het winterhalfjaar en de zondagen in het zomerhalfjaar.

Meer informatie over de molen kunt u vinden op pendrechtsemolen.nl.

HUB - Het getuigen van Barendrecht

Contactblad
nr 141 jaargang 2015/11